

ELITE BINNEN HANDBEREIK

LAATBLOEIER
BROUWER (27)
EN DE JACHT OP
DE TOP100

It's Brouwer time. Vanaf een dik jaar geleden is het al enkele keren 'Brouwertijd' geweest. Vrijwel vanuit het niets zorgde Gijs Brouwer op die momenten voor gefronste voorhoofden, verbaasde blikken en jubelende begeleiders. Dan deed hij supporters opveren en luid applaudisseren. Eindelijk, na al die jaren ploeteren in de ITF- en challengercircuits, gloort de top100 aan de horizon. Een drempel die voor velen te hoog is, maar die voor de bescheiden Noord-Hollander binnen handbereik ligt.

Hij is inmiddels achter Botic van de Zandschulp en Tallon Griekspoor de nummer drie van Nederland, waarmee hij Jelle Sels, Tim van Rijthoven en Jesper de Jong voorlopig achter zich heeft gelaten. De zogeheten 'Brouwertijd' slaat op de keren dat hij niet alleen de tegenstander en het publiek verbaast, maar ook zichzelf.

Dat begon in april 2022 in zijn geboorteplaats Houston, waar hij overigens maar twee maanden heeft gewoond. Zonder welke voorbereiding dan ook was hij daar, als de nummer 361 van de wereld, toegelaten tot de kwalificaties. Op vrijdag reisde hij af, een dag later stond hij op de baan. En warempel won hij die partij op het compacte Amerikaanse 'clay', wat daar voor gravel doorgaat.

BROUWER HAD op eigen bodem **LATEN ZIEN** dat hij zelfs op oudere leeftijd de **POTENTIE HEEFT NOG VEEL VERDER TE KOMEN** dan positie 122

De rest is geschiedenis. De Noord-Hollander, opgegroeid in Venhuizen, beleefde in Texas zijn doorbraak door zich te kwalificeren en vervolgens de kwartfinale te bereiken. Een huzarenstukje dat hij dit voorjaar herhaalde en zelfs verbeterde door op dezelfde plek in hetzelfde toernooi tot de laatste vier door te dringen. Enkele weken daarvoor had Brouwer op eigen bodem (ABN AMRO Open) laten zien dat hij zelfs op gevorderde leeftijd de potentie heeft nog veel verder te komen dan positie 122 die hij eind april innam.

Gus ('In Amerika struikelen ze over de naam Gijs') Brouwer is net terug uit Barcelona en heeft een training achter de rug op de banen van het

Nationaal Tennis Centrum (NTC) in Amstelveen. Hij bereidt zich voor op het Europese gravelseizoen, maar doet dat deze dag noodgedwongen binnen omdat het buiten wel winter lijkt.

Hij werkt samen met zijn coach van het eerste uur, Marcel Petitjean, en met ex-prof Michiel Schapers die hem minimaal acht weken vergezelt in het buitenland. Daarnaast vizelt hij zijn fysiek op bij Rob Walraven in Arnhem. De blijde tennisser, hij straalt arbeidsvreugde uit op de baan, blikt met TENNIS Magazine terug en vooruit.

De trip naar Australië heeft niet het gewenste resultaat opgeleverd. Volgens Schapers was dat deels te wijten aan een te korte voorbereiding. Hij vindt het een goed idee om al rond 10 december die kant op te gaan en de trainingsopbouw voor het nieuwe seizoen daar te doen in plaats van in Nederland. Zie je daar iets in?

'Ja, best wel. Alleen trad afgelopen jaar mijn zus op 22 december in het huwelijk en dat wilde ik niet missen. Die bruiloft was al lang van tevoren gepland. Ik heb daar niet super gespeeld, maar ik heb in Australië toch voldoende tijd gehad om te acclimatiseren. De meeste jongens arriveerden pas later. Het is zeker een overweging om eind dit jaar eerder af te reizen en de trainingsuren in de zomerzon te maken. Het is niet alleen een verandering in tijdzone maar ook in jaargetijde. Je gaat van winter naar hartje zomer. Die dubbele aanpassing heb je ook als je terugkomt.'

En dan wordt het hoofdtoernooi van het ABN AMRO Open je ineens in de schoot geworpen. Je mag Jelle Sels en Gaël Monfils wel dankbaar zijn omdat ze zich met blessures moesten afmelden?
'Zeker. Het zat op die manier zeker niet tegen. Het is mij achteraf gezien zeer goed van pas gekomen.'

De loting zat met de Zwitser Marc-Andrea Huesler ook niet echt tegen. Hij was dik een top100-speler maar je had het veel slechter kunnen treffen. Heb je als broodtennisser dat fortuin af en toe nodig?

'Het zit ook vaak genoeg tegen, haha. Soms komt ►

het zo samen. En als je van zo'n buitenkans optimaal gebruik maakt zie je jezelf ineens een stuk hoger op de ranking staan. Dat kan van grote invloed zijn op je carrière. Het gebeurde vorig jaar in Houston ook min of meer op die manier. Ik beschouwde het als een mooie trainingsweek in de opbouw naar een paar challengers die ik daarna in de VS zou spelen. Het kan vreemd lopen.'

'Als ik RONE REGULIER HAD VERSLAGEN was het gevoel nog BETER GEWEEST. Aan de andere kant staat achter mijn naam wel EEN ZEGE OP EEN TOP10-SPELER'

In Rotterdam won je voor het eerst van een top10-speler. Wat heeft die overwinning op Holger Rune bij je teweeggebracht?

'Dat is toch een beetje vertekend omdat Rune in de tweede set (bij 4-6, 0-4) opgaf. Maar ik had die voorsprong natuurlijk wel afgedwongen. Mijn eerste top10 zege geeft me een beetje een dubbel gevoel. Als ik hem regulier had verslagen was het gevoel nog beter geweest. Aan de andere kant staat achter mijn naam wel een zege op een top10-speler. Dat geeft extra motivatie. Voor jezelf is het voornamelijk dat het niveau dicht op elkaar zit. Uiteraard zijn er verschillen tussen de beste tien spelers en mijn persoon. Zij zijn vooral constanter in hun prestaties.'

Na de sensationele opmars in Rotterdam speelde je een goed ATP-toernooi in Marseille en dan volgen drie mindere optredens. Voordat je opnieuw piekt in Houston waar je met een halve finaleplaats nog harder toeslaat dan een jaar eerder. Moeten de pieken en de dalen in de golfbeweging dichter bij elkaar komen?

'Daar draait het uiteindelijk wel om. Bij mij is het leuke dat de uitschieters tot nu toe van behoorlijk

Coach Schapers kijkt terug in een grijs verleden toen hij in 1985 bij de Australian Open Boris Becker een nederlaag had toegebracht. Dat was Schapers' eerste overwinning op een top10-speler. 'Toen het mij overkwam was ik buiten zinnen van vreugde. Ik had van Boris Becker gewonnen maar ik was nog blijer dat ik de derde ronde van een Grand Slamtoernooi had bereikt. Want ik kwam uit een hele slechte periode, waarin ik ziek was geweest en veel partijen had verloren. Maar je moet na zo'n stunt waken voor overschatting. Becker had weliswaar Wimbledon gewonnen, maar hij was pas 18 jaar. Voor Gijs (Brouwer, red.) gold hetzelfde na de stunt tegen Rune. Je moet je afvragen onder welke omstandigheden het tot stand kwam. Tuurlijk moest hij ervan genieten maar tegelijkertijd moet hij naar zichzelf blijven kijken, zijn eigen spel, zijn eigen mentale instelling. Hoe overtuigd is Gijs van zijn eigen kunnen? Hij is soms misschien wel te bescheiden en dat leidde in het verleden nog weleens tot cynisme over zijn eigen spel. Daar spreekt geen overtuiging uit. Hij moet zijn aanvallende speltype verder vervolmaken, want daar ligt zijn kracht. Hij liet zich, vanuit voorzichtigheid, nogal eens naar achteren drukken. Hij moet voorwaarts denken en doen, maar zo'n proces kost tijd. Bijkomende factor voor een speler die de aanval zoekt, is dat hij het publiek voor zich inneemt. Mensen houden ervan als iemand creatieve oplossingen bedenkt en risico's durft te nemen.'

fors niveau zijn geweest. Daardoor kon ik qua ranking ook grote stappen maken. Maar het moet inderdaad constanter; de lat van het basisniveau moet hoger. Je kunt een ATP-toernooi winnen en dan in één klap de top100 ingaan, maar een stuk continuïteit in de resultaten zou het mooiste zijn.'

Houston is intussen niet alleen je geboorteplaats maar ook de plek die je tenniswise goed ligt. Wat voor gravel is het precies en is dat wellicht de reden voor je bijzondere prestaties?

'Beide jaren had het geregend en dan wordt dat compacte gravel trager. Ik vind dat normaal ►

'IK KIJK WEL **NAAR ANDERE LINKSHANDIGEN**, ZOALS DENIS SHAPOVALOV. HOE PAKT HIJ BEPAALDE BALLEEN AAN, HOE **POSITIONEERT HIJ ZICH IN VERSCHILLENDE SITUATIES?**'

gesproken niet prettig, maar mijn tegenstanders konden er nog minder goed mee omgaan. Eigenlijk vind ik de omstandigheden zelf ook niet zo plezierig in Houston maar anderen hebben er kennelijk nog meer moeite mee, haha. De omstandigheden zijn lastig en spelers staan niet in de rij om daar mee te doen. Misschien kan ik er beter mee omgaan. De locatie is mooi, er zit leuk en enthousiast publiek op de tribunes, de accommodatie is puik en er komen ook kennissen van mijn ouders speciaal naar mij kijken. Die hebben immers enige jaren in Houston gewoond.'

Je bent inmiddels 27 jaar en je staat in de positie om de sprong naar de top100 te maken. Voel je het als een must om dat dit jaar voor elkaar te boksen?

'Een must is misschien niet het juiste woord maar het is voor dit seizoen wel het grote doel. Als ik mijn huidige ranking (rond plaats 120, red.) weet vast te houden blijf ik in de positie om met een of twee goede weken de sprong te maken.'

Aan je spel wordt nog volop gesleuteld. Michiel Schapers hamert erop enige trainingsweken per jaar in te lassen. Al is het voor een tennisser lastig om toernooiweken over te slaan. Het liefst ziet hij dat voor elke verandering van baansoort gebeuren. Kun jij je daarin vinden?

'Zeker. De diverse ondergronden vereisen andere skills. Je moet je techniek aanpassen. Van hardcourt naar gravel bijvoorbeeld is vooral een fysieke omschakeling. Op gravel is het spelletje zwaarder en duren de rally's wat langer. Daarvoor leg ik met mijn fysiek trainer Rob Walraven in Arnhem de basis.'

Nederland heeft geen rijke traditie als het gaat om succesvolle, linkshandige profs. Een vergelijking met Jan Siemerink dringt zich op. Die was nog aanvullender ingesteld dan jij. Heb je wedstrijden van hem teruggekeken of spiegel je je aan andere lefty's?

'Ik kan me niet goed voor de geest halen hoe Siemerink speelde, maar ik weet dat hij ook linkshandig was en chip en charge speelde. Ik kijk

wel naar andere linkshandigen, zoals de Canadees Denis Shapovalov. Hoe pakt hij bepaalde ballen aan, hoe positioneert hij zich in verschillende situaties? Met mijn coaches, sinds mijn jeugd werk ik ook met Marcel Petitjean, werken we continu aan de verbetering van mijn spel. Dat is gedegen van achteruit spelen en als het maar enigszins kan de aanval zoeken. Dat duurt op gravel vaak wat langer. Daar moet je geduld opbrengen en superfit voor zijn.'

Volgens Schapers moeten vooral de beenspieren nog sterker worden om je aanvullende spel te perfectioneren. Jij ziet dat toch iets anders. Leg eens uit?

'Daar kun je inderdaad over redetwisten en daar is niets mis mee. Mijn gevoel zegt soms iets anders dan dat het aan mijn benen ligt. Iemand kan iets honderd keer zeggen maar bij mij moet het kwartje vallen. Van de buitenkant lijkt het soms dat ik een makkelijke forehand mis door de stand van mijn benen. Maar ik voel dan dat het meer een kwestie is van timing of van iets anders. Er zijn dus meerdere

dingen waardoor een misser van je racket af komt. Maar geen paniek, ik ben dag en nacht bezig om die fouten eruit te krijgen.'

En als het even niet meezit luistert hij naar muziek van zijn favoriete band Coldplay. Wat vindt Brouwer het beste nummer van de nu al legendarische rockband?

'Oei, daar vraag je me wat. Ze hebben veel mooie songs uitgebracht. Ik ga voor Trouble van het album Parachutes. Niet dat ik de moeilijkheden opzoek, liever niet, haha. Het is van hun eerste album uit, ik meen, 2000 en ik luister er graag naar.' ●

PASPOORT

GIJS BROUWER

Geboortedatum: **14 maart 1996**

Geboorteplaats: **Houston**

Speelt: **Linkshandig**

Lengte: **191 cm**

Totaal prijzengeld: **\$420.554,-**

ATP-ranking: **122**

ATP-titels: -

Beste prestaties Grand Slams:

Australian Open: -

Roland Garros: -

Wimbledon: -

US Open: **Tweede ronde (2022)**

